

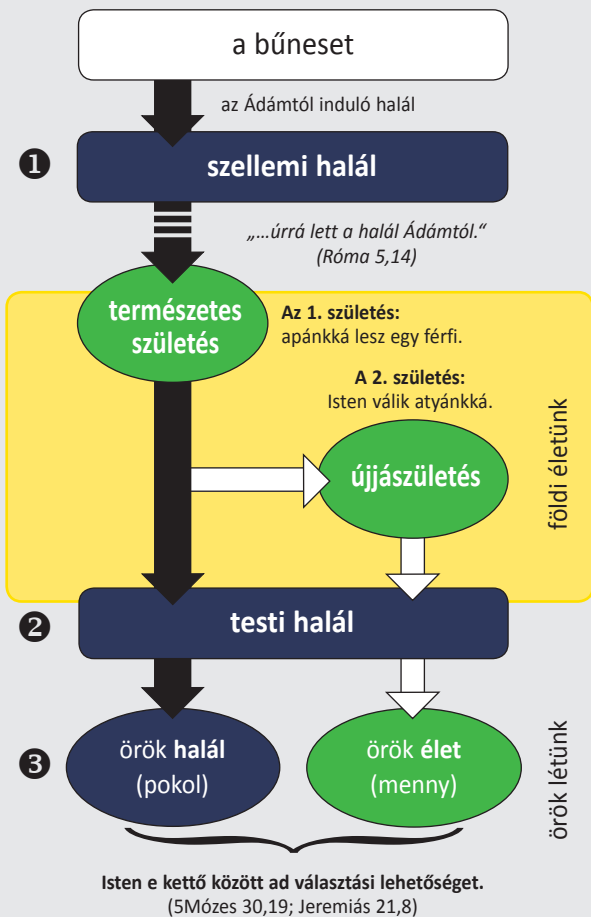
ők szellemileg halottak, jóllehet testileg nagyon is eleve-
nek lehetnek.

2. A testi halál: A bűneset további következménye, hogy
bekövetkezik a testi halál. „... **míg visszatérsz a földbe,
mert abból vétettél**” (1Mózes 3,19). A bűneset miatt az
egész teremtés a romlandóság martaléka lett.

3. Az örök halál: A halálvonalat végállomása az örök halál.
Ott azonban az ember létezése nem szűnik meg soha
(Lukács 16,19-31). Ez az Istentől való végleges elszakadás
állapota. Az ilyen emberen megmarad az Isten haragja,
mert **„egynek (Ádámnak) a vétké lett minden ember
számára kárhozattá”** (Róma 5,18). Az Úr Jézus a pusztulásnak ezt a helyét pokolnak nevezi, ez a gyötrelmes
létezés helyszíne. Ott **„olthatatlan”** a tűz (Márk 9,43 és
45) és **„örök”** (Máté 25,41), ott **„sírás és fogcsikorgatás”**
van (Lukács 13,28). Az egy rettenetes hely, **„ahol férgük
nem pusztul el, és a tűz nem alszik el”** (Márk 9,48). Ez az
„örök pusztulás” helye (2Tesszalonika 1,9).

**Hogyan nézi, és mit tesz Isten, amikor mi a saját magunk
okozta pusztulás felé rohanunk?** Irántunk való határtalan
irgalma és szeretete révén feláldozza értünk a Fiát
a golgotai kereszten, hogy megteremtse a menekülés
páratlan lehetőségét. Jézusnak a keresztfán elhangzott
utolsó szava: **„elvégeztetett!”**, képszerűen jelzi, hogy ké-
szen áll az **életvonalat**. Istennek az a kijelentett akarata (pl.
1Timóteus 2,4), hogy megmeneküljünk az örök pokoltól,
vagy képszerűen: hogy kiszállhassunk az örök halál felé
robogó vonatból. Isten hív bennünket, hogy menjünk át
a szoros kapun, amely után az út a menny felé visz (Máté
7,13a és 14). A Biblia bizonyágtétele szerint Jézus az
egyetlen ajtó, és így **az egyetlen út**, amely a megmenekü-
léshez vezet. Ha átszállunk az élet vonatára, már az örök
élet részesei vagyunk.

Az egyik vonatról a másikra úgy szállhatunk át, hogy
lélekben a ma is élő Jézus Krisztushoz fordulunk, meg-
valljuk Neki minden eddigi bűnünket, bocsánatot kérünk
Tőle, és elfogadjuk Őt Megmentőnknek. Így leszünk Isten
szemében új teremtménnyé. A bűnbocsánat ajándékát

mindenki személyesen fogadhatja el, ha akarja. Amit mi
kegyelemből ajándékba kapunk, az Isten számára felmér-
hetetlenül sokba került: Fia feláldozásába. Aki hit által
elfogadja Isten ajánlatát, annál döntő fordulat következik
be, amely örök életet eredményez (János 5,24). Erre Isten
az embernek csak a földi léte idején ad lehetőséget.

Az életre vezető út

Egyik előadásom után eljött hozzám egy fiatalember be-
szélgetni. Megkérdeztem tőle: „Hol vagy most?” Tömör

válasza ez volt: „A pályaudvaron állok!” Felismert vala-
mit, mégpedig azt, hogy a halálvonalat a lehető legsűr-
gősebben el kell hagynia. A kérdése ez volt: „Hogy tudok
most beszállni az élet vonatába?” Megengedte, hogy
megmutassam neki az utat, és most boldogan halad a
lehető legjobb cél felé.

Isten nemcsak a haragját mutatja meg a bűn miatt, ha-
nem a szeretetét is a bűnös iránt. Ha ma felszállunk az
élet vonatára, akkor azzal helyet foglalunk magunknak
egy gyönyörű helyre, a mennybe, amelyről az 1Korintus
2,9-ben ezt olvassuk: **„Amit szem nem látott, fül nem
hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette
el az Isten az őt szeretőknak”**. Mit választunk, az életet
vagy a halált, a mennyet vagy a poklot? Annak eldönté-
sét, hogy melyik úton akarunk járni, Isten mint szabad
lényekre, ránk hagyja: **„Elétek adtam az (örök) életet és
a(z) örök) halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az
életet!”** (5Mózes 30,19). Itt is nyilvánvalóvá válik, hogy
Isten akarata egyértelműen az életre irányul. Az ábrából
levonható következtetést egy mondatban így fogalmaz-
hatjuk meg:

Ha **csak egyszer születél** (természetes születés),
akkor **kétszer halsz meg** (először testi halállal, azután
örök halállal),
ha viszont **kétszer születél** (természetes születés és
újjaszületés Krisztus által), **csak egyszer halsz meg**
(testi halál)!

A Jézus Krisztusba, az Isten Fiába vetett hit megszabadít
a kárhozatos ítélettől, és az örök élet bizonyosságát adja:
**„Aki hallja az én Igémet, és hisz abban, aki elküldött
engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy,
hanem átment a halálból az életbe”** (János 5,24).

Ha belegondolunk ennek a hitbeli döntésnek a hord-
erejébe, akkor mindjárt az is világossá válik, micsoda
tragikus hatása van az evolúciós elméletnek hívei életére
és halálára nézve. Az evolúciós elmélet elhomályosítja az
örök halál veszélyét, és megakadályozza, hogy az ember
elfogadja a menekülés felajánlott lehetőségét. Jézus

Krisztus azonban azért jött, hogy megmentse a pusztu-
lástól, az örök kárhozattól. Ezért fordulj most imádságban
Istenhez! Szállj le még ma a halálvonalról, és szállj át az
életvonalra! Ennek a döntő változásnak a következő imád-
ság lehet a kezdete:

Úr Jézus Krisztus, ma felismertem, milyen végzetes hely-
zetben vagyok. Életmódom semmiképpen sincs összhang-
ban a Te Igéddel. Most már tudom, hogy rossz vonaton
utazom. Emiatt nagyon megrémültem, és most Hozzád ki-
áltok segítségért. Bocsásd meg minden bűnömet, amelye-
ket nagyon bánok. Változtasd meg életemet azáltal, hogy
vágyat adsz olvasni Igédet, a Bibliát, és add, hogy hozzá
igazíthassam az életemet. Segítséggeddel most felszállok
az élet vonatára, és örökre Veled szeretnék maradni. Most
szívembe hívlak, légy Te az életem Ura; adj nekem erőt
és akaratot, hogy Téged kövesselek.
– Szívből köszönöm, hogy megszabadí-
tottál a bűneimtől, és most már Isten
gyermek lehetek. Ámen.

Dr. Werner Gitt
ny. igazgató és professzor, informatikus

Utazás ... ahonnan nincs visszatérés

Ki volt a bolond?
Ki volt a böcs?
Ki a koldus?
Ki a császár?

Mi következik
öt perccel a halál után?

Eredeti cím: Reise ohne Rückkehr
A szerző honlapja: www.wernergitt.de

Herausgeber und Copyright ©: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Telefon: 05149/ 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 1506: Ungarisch / Hungarian, 1st edition 2011

Werner Gitt

Utazás

... ahonnan nincs visszatérés

Az észak-olaszországi Dél-Tirolban egy templomban négy koponya található egy fal alsó párkányán. Fölöttük egy tábla lóg ezzel a felirattal: **„Ki volt a bolond? Ki volt a bölcs? Ki a koldus? Ki a császár?”** A császár hatalmából és gazdagságából már valóban semmi sem látszik. Lehet, hogy a koldus koponyája közvetlenül a császáré mellett van, de az semmit sem árul el szegénységéről, rongyairól és korgó gyomráról. Talán hajlanánk arra, hogy készítsünk egy másik táblát, amelyre ezt íránk: **„A halálban mindenki egyenlő!”** Most vizsgáljuk meg, helyes lenne-e ez a felirat.

A reklámok készítői meghatározott vásárlói rétegeket céloznak meg, azaz célcsoport orientáltan dolgoznak. Ellenben a halál vonatkozásában nincsenek célcsoportok, mert a halált senki sem kerülheti ki. Ezért is foglalkozik vele olyan sok ember: filozófusok, költők, politikusok, sportolók, színészek, analfabéták ugyanúgy, mint a Nobel-díjasok. A legintenzívebben alighanem a régi egyiptomiakat foglalkoztatta a téma, hiszen a halálnak éppen ők építették a világ legnagyobb emlékműveit, a gízai piramisokat. Egy német költő, Emanuel Geibel mindezeknek az emberi törekvéseknek a mérlegét találóan így vonta meg: **„Örök rejtély az élet, örök rejtély marad a halál.”** A halál sokféle értelmezési kísérlete közül most ragadjuk ki az evolúciós elmélet válaszait:

A halál az evolúció világképe szerint

Az evolúcióval kapcsolatos gondolatok rendszerében olyan mélyen gyökerezik a halál, hogy nélküle állítólag még élet sem volna a Földön. Ez az evolúció halállal kapcsolatos négy tantételéből válik egyértelművé:

1. A halál – az evolúció szükséges előfeltétele: Carl Friedrich von Weizsäcker, német fizikus hangsúlyozta: *„Ha az individuumok nem halnának meg, akkor nem létezne*

evolúció, akkor nem léteznének más tulajdonságokkal rendelkező individuumok (egyedek). Ezek halála az evolúció feltétele.”

2. A halál – az evolúció találmánya: Widmar Tanner, regensburgi professzor mint biológus teszi fel a halál létével kapcsolatos jogos kérdést: *„Hogyan és miért érkezik a halál a világunkba, ha egyáltalán nem kellene lennie?”*, majd így válaszol a kérdésre: *„Az öregedés folyamata és az élettartam annak az alkalmazkodásnak a jelenségei, amely az evolúció folyamán fejlődött ki. A halál feltalálása lényegesen meggyorsította az evolúció menetét.”* Tanner professzor számára a beprogramozott halál örök esély arra, hogy az evolúción belül kipróbáljon valami újat.

3. A halál – az élet teremtője: Teljesen nyilvánvalóvá válik, hogy mennyire eltér az evolúció világképe a Biblia tanításától, amikor az evolúciós elmélet a halált emeli az élet teremtőjévé. Ilyen értelemben nyilvánul meg Reinhard W. Kaplan, német mikrobiológus: *„Ugyan az egyednek szenvedést okoz a beépített öregedés és a meghalás, különösen az emberi individuumnak, de ez az ára annak, hogy az evolúció egyáltalán létrehozta a mi fajtánkat.”*

4. A halál – az élet abszolút vége: Az evolúciós elmélet értelmében az élet anyagállapot, amely kizárólag a fizika és a kémia határain belül indokolt (Manfred Eigen, Nobel-díjas, német biofizikus és kémikus).

Látjuk, hogy az evolúció nem adhat kielégítő magyarázatot arra, mi a helyzet a halállal. Ahol a valóságot kizárólag az anyag jelenségeire csökkentik le, nem marad tere a halál utáni életnek. Az ember biológiai gépezetté redukálódik, és abszolút végét a szervezete halálával azonosítják. Az evolúciós mechanizmus kerékrendszerében a halál a következő élet felemelkedését szolgálja. Így egy emberi élet értéke csupán annyi, amennyivel hozzájárul az evolúció fejlődéséhez.

Kitől kaphatunk helyes választ?

Ki tudna elfogadható választ adni arra a mindnyájunkat foglalkoztató kérdésre, hogy miben áll a halál természete, és mi következik utána? Az illetőnek megfelelő kompetenciával (illetékességgel) kellene rendelkeznie, de ez csak akkor lenne lehetséges, ha a következő négy, szigorú feltételnek eleget tenne:

1) Neki is meg kellett volna hálnia! (Első kézből származó információra van szükségünk.)

2) Vissza kellett volna jönnie a halálból! (Saját tapasztalatairól kellene, hogy beszámoljon.)

3) Hatalommal kellene rendelkeznie a halál felett! (Ebben illetékes kell, hogy legyen.)

4) Teljesen megbízhatónak kellene lennie! (Elfogadható legyen számunkra, amit mond.)

Ha körülnézünk a világtörténelemben, hogy ki tud ennek a négy, különleges feltételnek eleget tenni, akkor **csak egyvalaki van**, és ez Jézus Krisztus:

1) Keresztre feszítették, és meghalt Jeruzsálem kapuin kívül. Ellenségei bizonyosak akartak lenni afelől, hogy valóban meghalt-e, és lánczával átdöfték az oldalát, amelyből vér és víz (= vérsavó) folyt ki (János 19,34). Így tehát biztosak voltak abban, hogy Jézus valóban meghalt.

2) Előre megmondta, hogy harmadnapon fel fog támadni. Ez meg is történt, és ennek első tanúi húsvét reggel az asszonyok voltak a sírnál. Az angyal ezt mondta nekik: **„Nincs itt, hanem feltámadt”** (Lukács 24,6).

3) Az Újszövetség – a Biblia 2. része – három olyan esetről számol be, amikor Jézus hatalma által emberek feltámadtak a halálból: Lázár Betániában (János 11,41-45), a naini ifjú (Lukács 7,11-17) és Jairus lánya (Márk 5,35-43). Senki másnak, egyedül Jézusnak van

arra hatalma, hogy ilyen egyértelműen parancsoljon a halálnak.

4) Csak **egyvalaki** fordult meg ezen a Földön, aki elmondhatta: **„Én vagyok az igazság”** (János 14,6), és ez Jézus Krisztus volt. Ezt a kijelentését még ellenségeivel szemben is fenntarthatta, akik pedig állandóan azon igyekeztek, hogy rábizonyítsák akár a legcsekélyebb hibát is.

Tehát már jó nyomon vagyunk, és ezzel eljutottunk az igazság forrásához. Életünk szempontjából létfontosságú az igazság. Ugyan ki szeretné az életét tévedésre alapozni? Most ezért leszögezzük: létezik **egy** valaki, aki illetékes abban, hogy világos eligazítást adjon számunkra. Tőle tudjuk meg, mi történik közvetlenül az egyes ember halála után. Jézus a Lukács evangéliuma 16,19-31-ben válaszol két olyan ember példája által, akik éppen meghaltak. Az egyikük ismerte Istent, a másik nélküle élt. Lázárt az angyalok Ábrahám kebelére vitték, és ott, azon a helyen, amelyet az Úr Jézus Paradicsomnak is nevez, jó dolga van (Lukács 23,43). A másik, egy gazdag ember közvetlenül a halála után a pokolba jutott. Ő maga így írja le a rettenetes helyzetét: **„igen gyöttrődöm e lángban”** (Lukács 16,24b). **A halálban tehát semmiképpen sem válik mindenki egyenlővé**, sokkal inkább ezt lehet mondani: ha már ezen a világon is hatalmas különbségek vannak, akkor a halálon túl egyenesen leírhatatlanul nagy különbségek lesznek. Min múlik ez? Ezt részletesen meg kell magyaráznunk.

A háromszoros halál

A Biblia egyértelmű bizonyágtétele szerint ezt a világot és minden életet Isten közvetlen teremtői munkája előzte meg. Amikor a tökéletes teremtést teljesen befejezte, Isten azt így minősítette: **„nagyon jó”**. Isten lénye a szeretet és az irgalmasság, és ezért minden dolgot építőmestere (Példabeszédek 8,30), azaz az Úr Jézus által (János 1,10; Kolossé 1,16) alkotott meg. A teremtés során is hű maradt lénye jellemző vonásaihoz: a szelídséghez, az irgalmassághoz és a szeretethez. Ez teljesen más, mint az

evolúció stratégiája, amelyre a szenvedés és a könnyek, a borzalom és a halál jellemző. Aki Istenre úgy néz, mint az evolúció előidézőjére, vagyis ilyen teremtési módszereket feltételez róla, az a visszájára fordítja Isten lényét. Ezért is teljesen tarthatatlan az Isten által irányított evolúció eszméje (az ún. teista evolúció).

De honnan jön akkor a halál, ha az nem evolúciós tényező, és Isten lényének sem felel meg? Megállapíthatjuk, hogy a halál általános érvényű. Minden ember meghal a kisgyerektől az agastyánig, az erkölcsi magaslatokon járó ember ugyanúgy, mint a tolvaj vagy a rabló, egyformán meghal a hívő és a hitetlen. Egy ilyen általános és mindent uraló hatásnak hasonlóképpen általános oka kell, hogy legyen.

A Biblia azt tanítja, hogy a halál az ember bűnének a következménye. Jóllehet Isten óvta az embert (1Mózes 2,17), ő mégis visszaélt a neki ajándékozott szabadsággal, és így bűnbe esett. Ettől fogva érvényesül a bűn törvénye: **„A bűn zsoldja a halál”** (Róma 6,23). Az ember belekerült a halál vonalába, amelyet ábránkon vastag fekete vonallal jelölünk. Képszerűen **halálvonatnak** nevezhetjük. **„Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál az által, hogy mindenki vétkezett”** (Róma 5,12). A bűneset előtt a halál ismeretlen volt a teremtésben.

Amikor a Biblia halálról beszél, az sohasem a létezés megszűnését jelenti. Elszakadva lenni – ez a halál pontos, bibliai meghatározása. Mivel a bűneset háromszoros halált jelent (lásd az ábrát), ezért az elszakadás is háromszoros:

1. A szellemi halál: A bűnbeesés pillanatában az ember a szellemi halálba került, azaz kiszakadt az Istennel való közösségből. Ebben az állapotban él ma minden olyan ember, aki nem hisz a Teremtőjében. Az ilyen emberek önző módon saját maguk határozzák meg az életüket, és engednek a bűn csábításának és szenvedélyének. Úgy élik az életüket, mintha Isten egyáltalán nem létezne. Nincs személyes kapcsolatuk Jézus Krisztussal, és elutasítják a Bibliában található jó hírt, Isten üzenetét. Isten szemében